

Gozhan M.Ya., Guz M.M., Hrechanyk R.M. Peculiarities of ratio variety of *Picea* genus types

There has been presented review of literary sources due to ratio variety of *Picea* Dietr. representatives. There has been represented the list of the most widespread botanic differences of investigated type. There has been indicated an introduction main spawns of type representatives on the territory of Ukraine.

Keywords: form (ratio), cultivar, selection, inventory, fir-tree.

УДК 630*580

**Доц. М.Є. Гайдукевич, канд. біол. наук –
Прикарпатський НУ ім. Василя Стефаника**

ДЕНДРОФЛОРА НАДВІРНЯНСЬКОГО ЛІСНИЦТВА

Досліджено дендрофлору фітоценозів Надвірнянського лісництва ДП "Надвірнянське ЛГ". Обстежено лісові насадження, складено конспект дендрофлори, проведено її аналіз, розглянуто заповідні об'єкти лісництва, виявлено цінні та рідкісні і зникаючі рослини флори, розроблено пропозиції щодо їх охорони та використання.

Ключові слова: лісові насадження, деревостан, заказник, дендрофлора, життєва форма.

Проблема охорони біорізноманіття, раціонального використання та відновлення рослинних багатств в сучасних умовах дедалі зростаючого техногенного і антропогенного впливу на довкілля вимагає глибокого вивчення сучасного стану природних рослинних угруповань. Сьогодні спостерігається стійка тенденція до зменшення чисельності багатьох видів рослин природної флори, що є втратою не лише для науки, але і для соціуму загалом. Тому детальний аналіз місцевої флори, як елемента існуючих природних екосистем та розроблення наукових основ її охорони, відтворення і раціонального використання є надзвичайно актуальними. Метою цієї роботи було вивчити дендрофлору Надвірнянського лісництва, провести її аналіз та проаналізувати флору лісового заказника місцевого значення "Потоки". Об'єктом дослідження були лісові фітоценози лісництва.

Дослідження проводили протягом 2009-2012 рр. Під час проведення польових робіт застосовували маршрутний метод експедиційного дослідження шляхом закладання тимчасових профільних ліній. При цьому першочергово визначали маршрут досліджень, пізніше на плані лісонасаджень проклали умовні лінії, максимально приурочені до квартальних просік. Уздовж таких тимчасових профілів склали список видів деревно-кущових рослин, вказували їх життєву форму, вивчали фітоценотичні умови зростання. Рослини визначали за Визначником рослин України [1]. Систематичні таксони (вид, рід, родина) приймали за А.Л. Тахтаджаном [2]. Життєві форми рослин (дерево, кущ, кущик) визначали за І.Г. Серебряковим [3].

Лісові масиви Надвірнянського лісництва Державного підприємства "Надвірнянське лісове господарство" (ДП "Надвірнянське ЛГ") знаходяться в межах Надвірнянського району Івано-Франківської області. За фізико-географічним районуванням, цей район належить до області Зовнішніх Карпат, підобласті Скибових Карпат, району крайового низькогір'я [4]. За геоботанічним районуванням досліджувана територія входить до складу Суходільсько-

Яремчанського району ялицево-смереково-букових лісів та, частково, до Передорганського підрайону ялицево-букових лісів [5]. На території лісництва переважають фітоценози, в яких домінантами виступають бук лісовий (*Fagus sylvatica* L.), ялиця біла (*Abies alba* Mill.) та ялина європейська (*Picea abies* (L.) Rarst.) і які у певних природних умовах утворюють відповідні формації букових (*Fageta*), буково-ялицевих (*Fageto-Abieta*), буково-ялицево-ялинових (*Fageto-Abieta-Piceeta*), ялицево-ялинових (*Abieta-Piceeta*) та чисто ялинових (*Piceeta*) лісів. Ці природні формації представлені відповідними асоціаціями, які у геоботанічному відношенні різняться як за умовами місцезростання, так і за флористичним складом.

Ліси з участю бука лісового, ялиці білої та ялини європейської загалом поширені в лісництві на висотах 450-1150 м н.р.м. і відзначаються двоярусною будовою [4]. У першому ярусі домінують бук лісовий (*Fagus sylvatica* L.), ялиця біла (*Abies alba* Mill.) та ялина європейська (*Picea abies* (L.) Rarst.). У другому ярусі проростають клен-явір (*Acer pseudoplatanus* L.), клен гостролистий (*Acer platanoides* L.), в'яз шорсткий (*Ulmus scabra* Mill.), граб звичайний (*Carpinus betulus* L.), поодинокі, лише внизу трапляється дуб черешковий (*Quercus robur*), осика (*Populus tremula* L.), береза бородавчаста (*Betula verrucosa* Ehrh.), ін. Зімкненість ярусу становить 0,6-0,8. Підлісок розріджений, слабо розвинений або зовсім відсутній. Поодинокі ростуть ліщина звичайна (*Corylus avellana* L.), бузина червона (*Sambucus racemosa* L.), жимолость чорна (*Lonicera nigra* L.), вовче лико (*Daphne mezereum* L.), верба попляста (*Salix cinerea* L.), верба сілезька (*Salix silesiaca* Willd.), верба козяча (*Salix caprea* L.), горобина звичайна (*Sorbus aucuparia* L.), порічки чорні (*Ribes nigrum* L.) та колосисті (*Ribes spicatum* Robson), таволга в'язолиста (*Spiraea ulmifolia* Scop.).

Під час складання конспекту дендрофлори, назагал, на території Надвірнянського лісництва виявлено 56 видів деревно-кущових рослин, які належить до 41 роду та 22 родин. Результати систематичного аналізу дендрофлори лісництва наведено в табл. 1.

Табл. 1. Систематичний аналіз дендрофлори лісництва

№ з/п	Родини	К-ть родів		К-ть видів	
		шт.	%	шт.	%
1	Соснові – Pinaceae	3	7,5	4	7,1
2	Кипарисові – Cupressaceae	1	2,5	2	3,6
3	Барбарисові – Berberidaceae	1	2,5	1	1,8
4	В'язові – Ulmaceae	1	2,5	1	1,8
5	Букові – Fagaceae	2	5,0	3	5,4
6	Березові – Betulaceae	3	7,5	4	6,0
7	Ліщинові – Corylaceae	2	5,0	2	3,6
8	Вербові – Salicaceae	2	5,0	6	10,7
9	Верескові – Ericaceae	1	2,5	1	1,8
10	Брусничні – Vacciniaceae	2	5,0	2	3,6
11	Липові – Tiliaceae	1	2,5	1	1,8
12	Тимелієві – Thymelaeaceae	1	2,5	1	1,8
13	Агрисові – Crossulariaceae	2	5,0	3	5,3

14	Розові – <i>Rosaceae</i>	8	20,0	13	23,2
15	Кленові – <i>Aceraceae</i>	1	2,5	2	3,6
16	Деренові – <i>Cornaceae</i>	1	2,5	1	1,8
17	Аралієві – <i>Araliaceae</i>	1	2,5	1	1,8
18	Бруслинові – <i>Celastraceae</i>	1	2,5	1	1,8
19	Жостерові – <i>Rhamnaceae</i>	2	4,5	2	3,5
20	Маслинові – <i>Oleaceae</i>	2	4,0	2	3,0
21	Жимолостеві – <i>Caprifoliaceae</i>	2	4,0	5	8,9
22	Калинові – <i>Viburnaceae</i>	1	2,5	1	1,7
Всього:		41	100	59	100

Як бачимо, найчисельнішою в дендрофлорі лісництва є родина Розових – 13 видів (23 % дендрофлори), які належать до 8 родів (20 %). Чисельними представниками дендрофлори є також рослини родини Вербових (*Salicaceae*) – 6 видів (11 % дендрофлори), Жимолостевих (*Caprifoliaceae*) – 5 видів (9 %) та Соснових (*Pinaceae*) – 4 види (7 %). Решта родин представлені 1-2 видами рослин, які в сумі становлять 50 % дендрофлори.

Життєві форми деревних рослин лісництва наведено в табл. 2.

Табл. 2. Життєві форми деревних рослин лісництва

№ з/п	Родина	Кількість видів, шт.				всього
		дерева	кущі	кущики	ліани	
1	Соснові – <i>Pinaceae</i>	3	1			4
2	Кипарисові – <i>Cupressaceae</i>		2			2
3	Барбарисові – <i>Berberidaceae</i>		1			1
4	В'язові – <i>Ulmaceae</i>	1				1
5	Букові – <i>Fagaceae</i>	3				3
6	Березові – <i>Betulaceae</i>	3	1			4
7	Ліщинові – <i>Corylaceae</i>	1	1			2
8	Вербові – <i>Salicaceae</i>	2	3	1		6
9	Верескові – <i>Ericaceae</i>			1		1
10	Брусничні – <i>Vacciniaceae</i>			2		2
11	Липові – <i>Tiliaceae</i>	1				1
12	Тимелієві – <i>Thymelaeaceae</i>			1		1
13	Агрисові – <i>Crossulariaceae</i>		3			3
14	Розові – <i>Rosaceae</i>	6	6	1		13
15	Кленові – <i>Aceraceae</i>	2				2
16	Деренові – <i>Cornaceae</i>		1			1
17	Аралієві – <i>Araliaceae</i>				1	1
18	Бруслинові – <i>Celastraceae</i>		1			1
19	Жостерові – <i>Rhamnaceae</i>		2			2
20	Маслинові – <i>Oleaceae</i>	1	1			2
21	Жимолостеві – <i>Caprifoliaceae</i>		5			5
22	Калинові – <i>Viburnaceae</i>		1			1
Всього, видів		23	29	6	1	59
Всього, %		37	50	11	2	100

За життєвими формами деревно-кущові рослини лісництва розподілялися так: дерев – 37 % (23 види), кущів – 50 % (29 видів), кущиків – 11 % (6 видів), ліан – 2 % (1 вид). Загалом, можна стверджувати, що дендрофлора

лісництва є типовою для Скибових Карпат і репрезентує рослинність середньогірського поясу Українських Карпат. Проте питання охорони і раціонального використання та відновлення цінних природних ресурсів набуває в регіоні особливої актуальності.

Карпатські лісівники приділяють значну увагу збереженню дендрофлори і розведенню в лісових фітоценозах цінних рідкісних та зникаючих рослин. Найбільш досконалою і повною формою охорони таких рослин є створення заповідних територій та об'єктів. У Надвірнянському лісництві виділено заповідні урочища місцевого значення "Городище" та "Букове", а також лісовий заказник місцевого значення "Потоки" [6].

Заповідне урочище "Городище". Розміщене на схилах південної експозиції в кварталах 2-4 на висотах 450-475 м н.р.м. Тут ростуть дубові насадження віком 55-85 років. До їх складу входять бук лісовий (*Fagus sylvatica* L.), дуб звичайний (*Quercus robur* L.), рідше – дуб скельний (*Quercus petraea* Liebl.) [6].

Заповідне урочище "Букове". Розміщене в кварталах 5 і 6. Це чисті букові та змішані з грабом насадження віком 90-100 років на висотах 525-650 м н.р.м., які є базою для заготівлі насіння бука. Вони відзначаються добрим ростом; їх відносять до еталонних [6].

Лісовий заказник місцевого значення "Потоки". Це резерват дуба звичайного. Він представлений грабово-дубовими, буково-дубовими і буковими лісами, віком 60-110 років [6]. Унікальною в ботанічному відношенні є флора цього заповідного урочища, яке знаходиться на лівобережжі р. Бистриці Надвірнянської на висотах 450-700 м н.р.м. і займає схили південної та південно-західної експозиції стрімкістю 5-300 площею 215,5 га.

Згідно з відомчими таксаційними матеріалами та проведеними нами маршрутними обстеженнями, деревостани урочища сформовані буком лісовим (*Fagus sylvatica* L.), ялицею білою (*Abies alba* Mill.), грабом звичайним (*Carpinus betulus* L.); їх склад змінюється від 9Бк1Год.Яц до 8Бк1Г1Яц. Вік дерев 70-120 років, висота 16-27 м, діаметр 16-30 см, бонітет I, зімкненість крон 0,6-0,8. Природне відновлення задовільне (на 1 га – до 6 тис. шт. підросли), у його складі переважає бук. Підлісок рідкий, не зімкнений, поодинокі трапляються ліщина звичайна (*Corulus avellana*), бузина червона (*Sambucus racemosa*), калина звичайна (*Viburnum opulus*). В урочищі поширені такі асоціації: бучина грабово-ялицево-маренкова, грабово-ялицево-живокостева, грабово-ялицево-зубницева та грабово-ялицево-переліскова, а також рідкісні для цього регіону – бучини: грабово-ялицево-ведмежоцибулева та грабово-ялицево-плющева. У трав'яному покриві переважають такі види рослин, як маренка запашна, переліска багаторічна, перестріч гайовий, живокіст серцевидний, зубниця бульбиста, шавлія клейка, зніт гірський, герань Роберта, печіночниця звичайна, копитняк європейський. Ранньовесняні синузії формують такі види: білоцвіт весняний, проліска дволиста, зубниця залозиста, жовтяниця черволиста, рівноплідник рутвицелистий, анемона дібровна [7].

Варто зазначити, що в асоціаціях урочища з покриттям 1-5 % виявлено такі рідкісні види з родини орхідних, як Венерині черевички (*Cypripedium calceolus*), булатка великоквіткова, довголиста і пурпурова (*Cephalanthera da-*

masonium, *C. longifolia*, *C. rubra*), гніздівка звичайна (*Neottia nidus-avis*), зозулинець пурпуровий (*Orchis purpurea*), корячка широколиста (*Epipactis helleborine*), любка зеленоцвіта (*Platanthera chlorantha*), з родини цибулевих рідкісний вид – цибуля ведмежа (*Allium ursium*), яка домінує у названій асоціації; з родини лілійних трапляються лілія лісова (*Lilium martagon*), а з капустяних дуже рідко лунарія оживаюча (*Lanaria rediviva*).

Цінність заказника "Потоки" полягає в тому, що тут збереглась невелика ділянка дуба скельного, де разом з дубом і буком зростає дуже рідкісна для Прикарпаття порода – берека проміжна (*Sorbus torminalis* L.). Це єдиний фітоценоз в регіоні Передкарпаття, де зареєстровано її місцезростання в природних умовах і тому тут організовано резерват береки "Потоки" площею 1 га. Берека поширена в свіжій дубово-буковій субчуні, яка сформувалася на дуже крутому південно-східному схилі, що примикає до долини р. Бистриці Надвірнянської. Зазначимо, що цей фітоценоз з участю береки характеризується ще й своєрідним складом трав'яного покриву, в якому переважають термофільні види лісостепового характеру: наперстянка великоквіткова, очиток іспанський, оман мозолистий, астрагал солодколистий, ластовень лікарський, кадило карпатське. Співдомінують у цьому фітоценозі такі рідкісні види, як лілія лісова, венерині черевички та булатка довголиста, які зростають тут невеликими куртинами по 6-8 особин.

Проведені дослідження показали, що флора урочища нараховує 144 види вищих судинних рослин, які належать до 50 родин та 114 родів. Вивчення таксономічної структури флори показало, що багатородових родин у її складі порівняно мало. Це такі родини: Айстрові – 11 родів; Орхідні, Розові та Губоцвіті – по 7 родів; Жовтцеві та Ранникові – по 6 родів; Лілійні – 5; Капустяні, Зонтичні і Злакові – по 4 роди. До складу всіх інших родин входить всього по 1-3 роди. Всі названі багатородові родини мають і порівняно велике число видів: Айстрові – 13; Розові – 11; Орхідні – 9; Жовтцеві – 8; Лілійні – 6. Вісім родин нараховують по 3-5 видів, а 37 родин мають тільки по 1-2 види. Всі роди в кількісному відношенні дуже бідні. Із 114 родів тільки 5 мають по 3 види, 23 роди – по 2 види, а всі інші роди представлені тільки одним видом [7].

У флорі урочища з життєвих форм за кількістю видів переважають багаторічні трави (полікарпіки), які становлять 118 видів або 82, 0 % флори. Переважання полікарпічних форм рослин, як зазначає Ю.Р. Шеляг-Сосонко, характерне і для флори України загалом [8]. Друге місце серед життєвих форм за кількістю видів займають дерева, які становлять 9 % досліджуваної флори. Кущів нараховується 9 видів, тобто 6,0 % флори (4 види з них належать до родини Жимолостевих). Найменшу кількість видів у флорі досліджуваних фітоценозів мають кущики і ліани (один вид – ліановий чагарничок *Hedera helix* L., який трапляється у свіжих і вологих грабово-ялицевих бучинах на південних і південно-східних схилах).

Помірний клімат території визначає переважання мезофітів у складі флори урочища. До цієї групи належить 115 видів, які становлять 79 % флори. У перезволожених лісових екогіпах та по берегах гірських потоків поширені представники групи мезогідрофітів. Ця група охоплює 20 видів, тобто

10 % флори. До групи ксеромезофітів належить 9 видів (всього 5 %) флори (астрагал солодколистий – *Astragalus glycyphyllos* L., наперстянка великоквіткова – *Digitalis grandiflora* Mill., яблуня лісова – *Malus sylvestris* Mill., оман мечолистий – *Inula ensifolia* L., дуб скельний – *Quercus petraea* Liebl., маруна щиткова – *Pyretrum corymbosum* Scop., очиток іспанський – *Sedum hispanicum* L., берека проміжна – *Sorbus torminalis* (L.) Grantz., ластовень лікарський – *Vincetoxicum hirundinaria* Medik).

Проведений аналіз показує, що флора урочища є типовою для флори помірного поясу і репрезентативною загалом для середньогірського поясу Українських Карпат, а деякі її відмінності відображають регіональну специфіку виділеної конкретної флори.

Рідкісні, зникаючі та цінні господарські рослини урочища. Флора заказника "Потоки" представлена багатьма цінними лікарськими, медоносними, декоративними та рідкісними рослинами.

Більшість рослин урочища – це цінні деревні породи, які широко використовуються в народному господарстві країни. Господарсько цінні породи – це, насамперед лісові деревні види (бук, ялина, ялиця, сосна, клени, ясен тощо). Варто зазначити, що в урочищі багато лікарських (копитняк європейський – *Asarum pseudoplatanoides* L., золототисячник малий – *Centaurium minus* Moenh., чорниця – *Vaccinium myrtillus* L., живокіст лікарський – *Symphytum officinale* L., подорожник великий – *Plantago major* L., дзвоники ялицеві – *C. abietina* Crised., ін.); медодайних (клен-явір – *Acer pseudoplatanus* L., клен гостролистий – *A. platanoides* L., горобина звичайна – *Sorbus aucuparia* L., шипшина звичайна – *Rosa canina* L., малина лісова – *Rubus idaeus* L., ожина сиза – *R. caesius* L., жовтозілля дібровне – *S. nemorum* L., чебрець повзучий – *Thymus serpyllum* L., ін.) та декоративних (береза бородавчата – *Betula verrucosa* Ehrh., вовче лико – *Daphne mezereum* L., волошка лучна – *Centaurea jacea* L., жабрій гарний – *Gallopsis speciosum* Mill., герань Роберта – *Geranium robertianum* L., ін.) рослин.

Унікальність та наукова цінність урочища полягає в тому, що тут росте чимало рослин, занесених до Червоної книги України. Це – булатка червона, довголиста та великоквіткова, билинець комариний, корячка широколиста, любка зеленоцвіта, лілія лісова, лунарія оживаюча, цибуля ведмежа. Також тут трапляються термофільні види лісостепової флори, які є рідкісними для цього регіону: наперстянка великоквіткова, очиток іспанський, оман британський, маруна щиткова, ластовень лікарський, кадило мелісолисте [7].

Пропозиції щодо охорони та використання лісового заказника "Потоки". Охорона лісового заказника місцевого значення "Потоки" полягає в стабілізації умов природного середовища з метою збереження природних, наукових, культурно-освітніх і естетичних функцій урочища. Заподіяна до певної міри природному середовищу урочища антропогенна шкода і, як наслідок, окремі зміни у фітоценозі не є поки-що загрозливими. Природне середовище заказника підлягає відтворенню. Але для цього необхідно насамперед зменшити рекреаційне навантаження на цю ділянку, зокрема, необхідно розробити і науково обґрунтувати організацію господарської діяльності та посилити контроль за охороною навколишнього середовища урочища.

Лісовий заказник "Потоки" є цінним природним комплексом Карпат, тому становить певний науковий інтерес, а наявність багатьох рідкісних, лікарських, медодаєних та декоративних рослин робить його значною мірою і унікальним. Тому в майбутньому варто зайнятися поглибленим вивченням флори та рослинності цього урочища.

Висновки. Проведений аналіз показує, що дендрофлора лісництва є типовою для флори помірного поясу і репрезентативною для середньогірського поясу Українських Карпат. Лісівники Надвірнянщини приділяють значну увагу відтворенню цінних природних об'єктів та збереженню у фітоценозах рідкісних і зникаючих рослин. У лісництві виділені заповідні урочища місцевого значення "Городище" та "Букове", а також лісовий заказник місцевого значення "Потоки". З метою збереження природних, наукових, культурно-освітніх і естетичних функцій виділених заповідних об'єктів необхідно максимально стабілізувати умови природного середовища, звести до мінімуму антропогенний вплив на ці ділянки та посилити контроль за охороною навколишнього середовища.

Література

1. Определитель высших растений Украины / под ред. Ю.Н. Прокудина. – К. : Изд-во Ин-та ботаники им. Н.Г. Холодного, 1987. – 545 с.
2. Тахтаджян А.Л. Система магнолиофитов / А.Л. Тахтаджян. – Л. : Изд-во "Наука", 1987. – 439 с.
3. Серебряков І.Г. Життєві форми рослин / І.Г. Серебряков, Н.М. Чернова, О.М. Білова // Екологія. – К. : Вид-во "Лібра", 1986. – С. 94-103.
4. Природа Івано-Франківської області / за ред. К.І. Геренчука. – Львів : Вид-во "Вища шк.", 1972. – 160 с.
5. Геоботаничне районування УРСР / Г. Білик, Є. Брадїс, М. Голубець та ін. – К. : Вид-во "Наука думка", 1977. – 302 с.
6. Природно-заповідні території та об'єкти Івано-Франківщини / за ред. М.М. Приходько та В.І. Парпана. – Івано-Франківськ : Вид-во "Галія", 2000. – 271 с.
7. Буняк В.І. Фрагменти інтразональної рослинності в лісовому урочищі "Потоки" / В.І. Буняк, М.Є. Гайдукевич // Синантропізація рослинного покриву України : матер. наук. конф. – 27-28.04.2006. – Київ-Переяслав-Хмельницький, 2006. – С. 29-31.
8. Шеляг-Сосонко Ю.Р. Географія растительного покрова України / Ю.Р. Шеляг-Сосонко, В.В. Осичнюк, Т.Л. Андриенко. – К. : Вид-во "Лібра", 1980. – 254 с.

Гайдукевич М.Є. Дендрофлора Надвірнянського лісництва

Изучена дендрофлора фітоценозов Надвірнянського лісництва ГП "Надвірнянське лісове господарство". Исследованы лесные насаждения, составлен конспект дендрофлоры, проведен ее анализ, рассмотрены заповедные объекты лесничества, выявлены ценные, редкие и исчезающие растения флоры, разработаны предложения по их охране и использованию.

Ключевые слова: лесные насаждения, древостой, заказник, дендрофлора, жизненная форма.

Haydukevych M.Y. Dendroflora of Nadvirna Forestry

The article is dedicated to research of phytocenosis dendroflora of Nadvirna Forestry of State Enterprise "Nadvirna Forest District". It studies afforestation, summarizes dendroflora, analyzes it, includes protected objects of forestry, demonstrates valuable, rare and threatened plants of flora, gives proposals concerning their protection and usage.

Keywords: afforestation, stand of trees, wildlife preserve, dendroflora, life form.

УДК 582.284(477)

Доц. І.В. Базюк-Дубей, канд. с.-г. наук –
НЛТУ України, м. Львів

АГАРИКОЇДНІ ГРИБИ ЛУК УКРАЇНСЬКОГО РОЗТОЧЧЯ

У фітоценозах лук виявлено 35 видів агарикоїдних базидіоміцетів, які належать до 18 родів 8 родин. Найбільше представлені родини *Tricholomataceae* P. Heim ex Pouzar (8, або 22,9%), *Coprinaceae* Gaum. (6 або 17%), *Bolbitiaceae* Sing. і *Strophariaceae* Singer et A.H. Sm. (по 5, або по 14,3%), а серед родів – *Coprinus* Pers. (5 видів), *Agaricus* L., *Agrocybe* Fayod і *Clitocybe* (Fr.) Staude (по 3). В екологічному спектрі переважають гумусові сапротрофи (75,8%), копротрофів – 21,2%, підстильних сапротрофів – лише 3%, а мікосимбіотрофів взагалі не виявлено. З-поміж географічних елементів найбільшою кількістю видів представлений евриголарктичний (19, або 54,3% від загального їх числа на луках Розточчя). Видів інших географічних елементів нараховується така кількість: мультирегіонального – 13 (37,1%), неморального – 2 (5,7%) і бореального – 1 (2,9%).

Ключові слова: мікофлора, агарикоїдні гриби, луки, Українське Розточчя.

Серед трав'яної рослинності Українського Розточчя панівне місце займають луки. На Розточчі переважають заплавні луки (заплави річок), менше поширені низинні та суходільні, які є синантропно-вторинними утвореннями на місці лісів. Уздовж річкових русел розміщуються смуги крупнозлакових лук, до складу рослинності яких входять *Festuca pratensis* Huds., *Bromopsis inermis* (Leys.) Holub, *Phleum pratense* L. і *Poa pratensis* L. Інколи до злаків домішується гідрофільне різнотрав'я (*Cirsium palustre* (L.) Scop. та *C. rivulare* (Jacq.) All., *Leucanthemum vulgare* Lam., *Galium palustre* L. і *Coronaria flos-cuculi* (L.) A. Br.) з утворенням крупнозлаково-різнотравних травостоїв. Зниження рельєфу зайняті крупноосоковими формаціями. На підвищених місцях центральної та приустьової частин заплавл переважають дрібнозлаково-різнотравні та дрібнозлаково-осоково-різнотравні угруповання (складені з *Anthoxanthum odoratum* L., *Carex flava* L., *C. pallescens* L., *Plantago lanceolata* L.). Найнижчі перезволожені ділянки заплавл вкриті торф'янистими та болотистими луками. Останні поширені в центральній та прирічковій частинах річкових заплавл, торф'янисті – у притерасовій. Основними ценозоутворювачами болотистих лук є злаки – види з родів *Carex* L., *Equisetum* L., *Glyceria* R. Br. і *Phalaroides arundinacea* (L.) Rauschert. У травостої торф'яних лук переважають *Carex flava* L., *C. hirta* L., *C. panicea* L., *Holcus lanatus* L., *H. mollis* L., *Molinia caerulea* (L.) Moench., *Eriophorum vaginatum* L., *Juncus articulatus* L., *J. inflexus* L. Подекуди на таких луках добре розвинуте мохове вкриття, в якому домінують гіпнові мохи. Найбільші ділянки болотистих та торф'янистих, а також заплавлних лук зосереджені у долинах рік Верещиці, Рати і Шкла. Найпоширенішими типами низинних лук на Розточчі є крупнозлаково-дрібноосокові та пухівкові торф'янисті луки.

Суходільні луки на Розточчі малопоширені, вони переважно вторинного походження й займають міжрічкові площі, високі тераси, які не заливаються паводками і тому позбавлені алювіальних відкладів. З падінням рівня ґрунтових вод на Розточчі багато заплавлних та низинних лук набули рис власне суходільних лук. Найчастіше це ділянки, зайняті крупними злаками з домішкою мезофільного різнотрав'я. Серед суходільних лук найпоширеніші лучновівсяниці, рідше – червоно-вівсянеці та звичайномітлиці.